

СПОГАДИ ПРО НАВЧАННЯ У ВІКТОРА СТЕПАНОВИЧА КОСЕНКА

У Київському музично-драматичному інституті ім. М. В. Лисенка Віктор Степанович читав лекції з музично-теоретичних дисциплін.

У 1930 році мені пощастило слухати у нього курс аналізу форм. Під час своїх лекцій Віктор Степанович грав нам багато музики Й. Баха, Л. Бетховена, Ф. Шопена, П. Чайковського. Грав Віктор Степанович справді чудесно, завжди натхненно, переконливо.

Віктор Степанович вимагав від нас не тільки чітких формальних знань, але й вміння самостійно, логічно мислити, творчо вирішувати питання теорії і практики.

Частенько лекції кінчались показом нового. На прохання студентів Віктор Степанович виконував і свої нові твори – фортепіанні та вокальні. Тут ми вперше почули і пісні, написані на слова робітників заводу «Більшовик», і твори на слова Павла Григоровича Тичини – твори, в яких так яскраво втілено пафос життя, показано духовний світ людей свого часу.

Як правило, ці незабутні зустрічі кінчались спільним виконанням добре тепер усім відомого романсу «На майдані». Хтось зі студентів сідав за другий рояль і вся аудиторія, разом з автором – своїм професором і другом – із захопленням виконувала улюблений твір.

Лунав другий дзвоник ... І збуджені й щасливі йшли ми слухати свою другу «пару», а ідучи ще доспівували – «Хай чабан, гукнули, за атамана буде!».

Ніяковіючи, схвильований та щасливий поспішав сходити і Віктор Степанович, – читати свої лекції в іншій аудиторії.